

мински (Букурещката българска община) се обръща къмъ Богориди съ думитѣ: „При всичко това, мислимъ, че Ваше Ви-
сочество не ще останете неутраленъ зрителъ, особено сега,
когато очитѣ на цѣлия ни народъ сѫ обѣрнати къмъ Васъ и
той очаква наистина да го подкрепите въ този тѣй справед-
ливъ въпросъ съ всичкитѣ си сили. Въ противенъ случай, за
нашия народъ, като нѣма друго срѣдство за спасение, не мо-
жемъ да му предвидимъ бѫдащето. Само едно знаемъ, че на-
роднитѣ истории сѫ пълни съ голѣми нравствени
и религиозни промѣни, създадени отъ подобни
причини“. И накрай подателитѣ на заявлението молятъ Бо-
гориди, „да счита въпроса за всенароденъ, а не
само на една епархия“, и да съдействува за прекратя-
ването на ония враждебни къмъ народа ни действия на па-
триаршията.

Имаме основания да мислимъ, че князъ Богориди не ще
се е разтревожилъ отъ това иначе тѣй внушително и прав-
диво заявление, изтѣкнало и сериозния характеръ на постъп-
китѣ, като нѣщо общонародно, и възможнитѣ нежелателни
последици за спокойствието въ държавата, щомъ не се ува-
жатъ законнитѣ гражданско-черковни тежнения на българитѣ.
Изпеченъ дипломатъ, който трепери за разположението на
патриаршията и не иска да се припомня на официално място
за народността му, той нѣма да се намѣси въ конфликта
между гърци и българи, за да не пострада нѣкакъ служеб-
ното му положение. Колкото и голѣмо влиянието му, то нѣма
да бѫде подлагано на изпитание чрезъ застѣпване за една
опасна народностна и религиозна акция. И както Богориди
не ще мрѣдне прѣстъ за назначаването на Неофита Бозвели
за митрополитъ по-рано, щомъ това би извикало гнѣва на па-
триарха, и както по-късно той не ще се вслуша въ трогател-
нитѣ просби и стонове на мѫченника, за избавата му отъ за-
точение, така сега той не ще даде ухо на припомняния и по-
зови отъ Букурещъ. Говорейки за толкова пропустнати случаи,
гдѣто Богориди е билъ въ състояние да направи нѣщо добро
за народа си, безъ да пострада честта му, Раковски бележи
веднажъ съ болка: „Колко можеше князъ Богоридъ да из-
вѣрши за българитѣ, ако имаше само една малка искра любо-
родностъ въ сърдцето си!“ Князътъ, който е свалялъ и качвалъ